

František Palacký:

NA HORU RADHOŠŤ, V MORAVĚ

(úryvek)

Přestali valných kouřit obětí
rodové hostinští; více ni zvučně
»Radogosti!« háj svěcený nevolá;
věčně oněmělť i chrám i kněz.

Přece tajemství věrně ti chová
starožitný dub; a do srdce potomkům;
při utichlém slavněji kůru lesův,
sílu věje otcův zesnulých.

Díky ti, outlých mého jara snův
ty důvěrný tvorce! Plnou k tobě chvátá
duše má radostí; dej, Vznešený,
žítí mi ve stínu svatosti Tvé!

Tu z pramenův já čerpati živých
chci slovanskou sílu: a skály Olympské,
ožijíc, roznášeti divně budou
hlaholy slovanské lyry mé.